

اثرات مالیات بر رشد صنایع نساجی^(۱)

سهیلا پروین^(۲)

چکیده

مالیاتها علاوه بر تأمین منابع درآمدی دولت با تغییر در میزان پسانداز منابع قابل دسترس برای سرمایه‌گذاری را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند و بر تخصیص منابع بین بخش‌های مختلف مؤثرند. در نهایت با تحت تأثیر قرار دادن درآمد قابل تصرف قادرند تقاضا و ترکیب آن را متاثر سازند.

شاید مهمترین اثر یک سیاست مالیاتی، کارایی و تأثیر بر ظرفیت تولیدی باشد. البته این آثار متقابل هستند تعلق مالیاتی هم به تأثیر سیاست مالیاتی بر ظرفیت تولید بستگی دارد. یک سیستم مالیاتی بهینه، سیستمی است که ضمن تأمین عدالت مالیاتی کمترین اخلال را در تصمیمات اقتصادی ایجاد نماید.

این مطالعه ضمن تحلیل بار مالیاتی در صنعت، با استفاده از یک الگوی نوکلاسیک با تعدادی از جهت تطبیق نظریه نوکلاسیک با شرایط اقتصاد ایران، محاسبه بار مالیاتی در کارگاه‌های بزرگ نساجی و مقایسه آن با کل صنایع بزرگ می‌پردازد. با توجه به شرایط غیر رقابتی حاکم بر شرایط تولید این کارگاه‌ها، مدل کاربردی در این تحقیق از یک الگو برپایه بهره فرضیات رفتار افزایش قیمت استفاده از (Mark up Pricing Behavior) گرفته است. این مدل با روش‌های اقتصاد سنجی برآورد و نتایج نشان داد که صنایع نساجی قادرند بار مالیاتی را بر مصرف‌کنندگان محصول تحمل کنند. این وضعیت سپس در یک الگوی رشد محصول نیز مورد ارزیابی قرار گرفته است.

نتایج این ارزیابی نشان می‌دهد که تأثیریزیری رشد محصول از نرخ مالیاتی در درجات احتمال بالا قابل پذیرش نیست.

۱- مقاله حاضر برگفته از طرح تحقیقاتی انجام گرفته در معاونت اقتصادی وزارت دارائی و امور اقتصادی است.
۲- استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

Archive of SID
لازم به ذکر است آنچه که در این تحقیق به عنوان مالیات در نظر گرفته شده صرفاً پرداختی بنگاهها بر اساس قانون مالیات‌های کشور می‌باشد. سایر عوارض دریافتی از بخش صنعت که حجم گسترهای هم دارند، مدنظر نبوده است.

۱- مقدمه

تحلیل انتقال بار مالیات یا اثرات توزیعی مالیات، این امکان را فراهم می‌آورد که چگونگی اثرات تغییر مالیات‌ها روی عواید عوامل تولید مشخص گردد. البته این اثرات از پیچیدگی‌های خاصی برخوردار است. چرا که مالیات بر انواع درآمدها اثرات یکسانی در بر ندارد. برخی با تغییر قیمت‌های نسبی کالا، موجب انتقال عواید عوامل تولید از یک بخش به بخش دیگر می‌گردند و ساختار تولید را تغییر می‌دهند و برخی دیگر با تغییر در قیمت محصول، به طور کامل به مصرف کننده منتقل می‌گردند.

توجه به پیچیدگی‌های آثار بار مالیاتی متنه به ابداع روش تعادل عمومی^(۱) گردید که طی آن تمام قیمت کالاهای و عوامل به طور کلی مدنظر قرار می‌گیرند. این روش مستلزم وجود اطلاعات در سطح گسترهای به ویژه در مطالعات بلندمدت است و این امر محدودیتهای زیادی در کاربرد این روش جامع فراهم کرده است. در بحث ایستا، در کوتاه‌مدت فرض بر این است که عرضه کل نیروی کار و سرمایه ثابت‌اند. اما در چارچوب بحث پویا چنین فرضی برقرار نیست. مطالعات پویای انتقال مالیات در حقیقت هدفش بررسی اثرات بلندمدت انتقال بار مالیاتی بر رشد تولید و سطح پس‌اندازها است. چرا که مالیات‌ها نه تنها بر توزیع درآمد اثر دارند. بلکه ممکن است اثرات قابل توجهی نیز بر مقدار کل درآمد یک اقتصاد داشته باشند. این تحقیق به دنبال پاسخ این سوال است (که آیا رشد تولید کارگاههای بزرگ نساجی تحت تأثیر نرخهای مالیاتی هستند یا خیر؟)

۲- بررسی شاخص‌های مالیات در صنعت نساجی

قبل از ورود به بحث، شاید ارائه شاخصهایی از صنعت مورد نظر و مقایسه آن با مجموعه کارگاههای بزرگ صنعتی مفید باشد.

جدول ۱: روند برخی از شاخصها Archive of SID

شاخص	۶۸-۷۲	۵۸-۶۷	۵۰-۵۷
متوسط نرخ مالیات ^(۱) کل صنعت	۶۰	۵۸	۳۴
صنایع نساجی	۶۰	۶۱	۳۷
سهم بدھی مالیاتی صنایع نساجی در کل صنعت	۱۰/۲	۱۶/۷	۹/۵
میانگین سهم فروش در کل صنعت	۱۶/۲	۲۰	۱۵
سهم ارزش افزوده در کل صنعت	۱۶	۲۱/۴	۱۶

مأخذ: مرکز آمار ایران، آمار کارگاههای بزرگ صنعتی سالهای مختلف

جدول ۲: روند شاخصها در طی برنامه اول

شاخص	۷۲	۷۱	۷۰	۶۹	۶۸
متوسط نرخ مالیات	۵۲	۵۲	۵۱	۷۴	۷۳
کل صنعت	۵۱	۵۱	۵۲	۷۴	۷۳
صنایع نساجی	۹	۱۱	۱۰	۲۰	۲۱
سهم بدھی مالیاتی صنایع نساجی در کل صنعت	۱۲	۱۴	۱۶	۱۷	۲۲
میانگین سهم فروش در کل صنعت	۱۲	۱۳	۱۶	۲۰	۲۱
سهم ارزش افزوده بخش در کل صنعت					

مأخذ: مرکز آمار ایران، آمار کارگاههای بزرگ صنعتی سالهای ۶۸-۷۲

از جدول شمار یک بدست می‌آید که میانگین سهم فروش و سهم ارزش افزوده صنایع نساجی در سه دوره مورد مقایسه، کاملاً روند کاهشی داشته است که این آغاز بحران در این بخش را کاملاً مشهود می‌سازد.

علیرغم اینکه میانگین نسبت سهم فروش و ارزش افزوده صنایع نساجی به کل صنعت در سه دوره تغییرات قابل توجهی ملاحظه می‌شود. متوجه نرخ مالیاتی در دوره همچنان بزرگتر از این نسبت در کل صنعت می‌باشد و با روند نسبت ارزش افزوده و نسبت فروش همراه نیست. به عبارت دیگر سیستم مالیاتی توجهی به شرایط صنعت نداشته و کارائی لازم جهت تغییر شرایط

را ندارد.

بالاتر بودن متوسط نرخ مالیاتی در بخش صنایع نساجی به کل صنعت می‌تواند منجر به انتقال منابع از این بخش گردد و انگیزه‌های سرمایه‌گذاری در این بخش را کاهش دهد. روندهای کاهش سهم ارزش افزوده این بخش در کل صنعت در طول دوره برنامه حکایت از شروع بحران در این بخش دارد. در حالیکه سالهای اولیه پس از جنگ به طور نسبی سالهای رونق اقتصادی به شمار می‌رود. بنابراین می‌توان تیجه گرفت که سیاستهای اتخاذ شده در طول برنامه اول بی‌تأثیر بر این روندها نبوده و ادامه چنین سیاستهایی مستلزم همراه نمودن آنها، با سیاستهایی است که بتواند این گونه صنایع را در دوران گذر حمایت و از تخریب کامل آنها جلوگیری کند.

۳- الگوی نظری

برای پاسخ به سوال فوق الذکر از یک الگوی نظریه "رفتار افزایش قیمت" که در حقیقت بسط یک الگوی نشوکلاسیکی است، استفاده شده است. با این تفاوت که الگوی نشوکلاسیکی بر پایه فروض رقابتی و با هدف حداکثر نمودن سود بنا شده است. حال آنکه چنین فروضی در بخش صنعت کمتر صادق می‌باشد. به عبارت دیگر در شرایط رقابتی هر بنگاه تلاش خواهد کرد که قیمت را با هزینه نهایی خود برابر سازد. به این ترتیب مالیات همانند یک هزینه ثابت فقط منحني هزینه متوسط را به سمت بالا منتقل می‌کند. لذا بر هزینه نهایی بی‌تأثیر بوده یا به عبارت دیگر کل بار مالیاتی از طریق قیمت به مصرف کننده منتقل می‌شود (البته در بلندمدت) اما اگر به جای مالیات سرانه، مالیات بر واحد کالا یا عوامل تولید وضع شود، هزینه نهایی افزایش یافته در تیجه بخشی از مالیات به تولید کننده منتقل خواهد شد و این می‌تواند بر رشد صنعت اثر داشته باشد.

از نظر شکل ریاضی، مدل هاربرگر شناخته شده ترین الگو جهت بررسی انتقال بار مالیاتی است. این مدل با استفاده از فروض کلاسیک در چارچوب یک مدل تعادل عمومی به ارزیابی نتایج می‌پردازد. ماسگریو (۱۹۷۴) این بحث را در قالب مدل‌های ساده ارائه کرد. در این تحقیق از مدل جی گوردون (۱۹۶۷) که در چارچوب روش کرزایزینیک (۱۹۶۳) و مسگریو طراحی شده است استفاده گردیده، با این مزیت که از عملکرد سود احتمالی بنگاه بر اساس رفتار افزایش قیمت به عنوان متغیر مستقل استفاده می‌گردد. تئوری‌های ماسگریو فرض می‌کنند که

Archive of SID

بنگاه بر اساس تئوری رفتار افزایش قیمت حتماً پس از افزایش مالیات، قیمتها را افزایش می‌دهند. در حالیکه در این مدل، افزایش قیمت بعد از وضع مالیات مورد آزمون فرضیه قرار می‌گیرد. یعنی افزایش مالیات ممکن است به افزایش قیمت منجر شود و نه لزوماً.

در یک اقتصاد بدون مالیات تابع سود، یک بنگاه به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\Pi_1(q) = \text{TRE}(q) - \text{TC}(q) \quad (1)$$

TRE = درآمد بنگاه و TC هزینه بنگاه می‌باشد. در شرایط حداکثر سود خواهیم داشت:

$$\sigma\Pi_1(q) / \sigma(q) = \text{MR}(q) - \text{MC}(q) = 0 \Rightarrow \text{MR}(q) = \text{MC}(q) = P \quad (2)$$

چنانچه مالیاتی با نرخ a بر درآمد ناشی از سرمایه (سود) به این بنگاه نمونه وضع شود، تحت این شرایط سود عبارت خواهد بود از:

$$\Pi_2(q) = (1-a)\Pi_1 = [\text{TRE}(q) - \text{TC}(q)](1-a) \quad (3)$$

و یا در نقطه حداکثر سود

$$\text{MR}(q) - \text{MC}(q) = 0$$

$$\text{MR}(q) - \text{MC}(q) = P$$

به این ترتیب همچنان قیمت و مقدار تعادلی در سطح قبلی از وضع مالیات خواهند بود و تمامی بار مالیاتی را تولید کننده متحمل خواهد شد.

همانطور که شواهد و نتایج این تحقیق هم نشان می‌دهد، چنین فروضی در بخش صنعت کمتر صادق است. تولید کنندگان در این بخش نه در یک فضای رقابتی و نه بر اساس تئوری نهائیون عمل می‌کنند. بلکه اکثر بنگاهها از شکل منحنيهای هزینه نهایی و هزینه متوسط اطلاع دقیقی ندارند و معمولاً بعد از وضع مالیات به هزینه متوسط خود که در سطح تولید نرمال حاصل گردیده، به اندازه بار مالیاتی یا افزایش حاشیه‌ای قیمت⁽¹⁾ اضافه می‌نمایند. در این حال بنگاه به جای حداکثر سود، در تلاش برای ثبت نسبت سود به فروش بعد از وضع مالیات است. چنانچه نسبت سود به فروش بنگاه بعد از وضع مالیات تغییری نکند، مالیات بر سود همانند دیگر هزینه‌های تولید در جهت افزایش هزینه متوسط بنگاه بوده و رفتار افزایش قیمت به طور خودکار منجر به انتقال بار مالیاتی به مصرف کنندگان می‌شود و تأثیری بر رشد تولید یا سود نخواهد داشت.

باید توجه داشت که اگر قیمت‌ها قبل از وضع مالیات در سطحی باشد که سود را حداکثر

نماید در آن صورت ممکن است رفتار افزایش قیمت منجر به انتقال خودکار بار مالیاتی نشود. الگوی مسگریو این نکته را مدنظر داشته که احتمال دارد تولید کنندگان در نقطه حداکثر سود تولید نکنند و همچنان قیمت را زیر این سطح حفظ کنند، به دو دلیل:

- با چنین عملی ممکن است بنگاهها قادر باشند از ورود بنگاههای جدید به صنعت جلوگیری نمایند و به جای سود کوتاه مدت، سود بلندمدت را حداکثر نمایند. در این حالت افزایش نرخ مالیاتی موقعی تلقی شده و منجر به انتقال بار آن نمی‌گردد.
- عدم افزایش قیمت ممکن است بر اساس ویژگی عادی سیستمهای انحصاری باشد. بنگاه رهبری کننده قیمت از این هراس داشته باشد، که افزایش قیمت توسط سایر بنگاهها تعییت نشود و لذا افزایش قیمت را به تعویق خواهد انداخت.

البته هر دو دلیل در بخش صنعت ایران متحمل است. اما به هر حال لحاظ کردن این رفتار در مدل پیش فرض رقابتی بودن بازار را سست می‌کند، که این با شرایط اقتصاد ایران سازگاری نیست. بحث رفتار افزایش قیمت، انتقال کامل بار مالیاتی را به عنوان یک نتیجه قطعی توجیه می‌کند. الگویی که در تجربه به کار گرفته می‌شود، باید قادر باشد درجه انتقال و احتمال آنرا ارزیابی نماید.

۴- الگوی تجربی

مفروضات مدل بکار گرفته شده عبارتند از:

۱- بنگاه نمونه با ظرفیت تولیدی Q_1 در حال فعالیت است. در هر لحظه از زمان t_1 واحد تولید می‌کند.

۲- کارکنان این واحد به دو گروه کارگران خط تولید (کارگرانی که مستقیماً تولید را تحت تأثیر قرار می‌دهد) و کارگران غیرخط تولید که بطور غیرمستقیم بر ظرفیت تولید اثر می‌گذارند. در عین حال هر کارگر بخش غیر تولیدی Q_1^0 و هر کارگر بخش تولیدی Q_1^1 واحد از ظرفیت را تعیین می‌کنند. لذا تقاضا برای کارگران تولیدی و نیز غیر تولید عبارتند از:

$$P_1 = Q_1 / Q_1^1$$

$$L_1 = Q^* / Q_1^1$$

۳- برای تولید هر واحد محصول b واحد اولیه استفاده می‌شود. لذا تقاضا برای مواد اولیه برابر است با:

$$M_t = Q.b$$

اگر W_1 و P_1 به ترتیب دستمزد پرداختی به کارگران غیرتولیدی، دستمزد کارگران خط

Archive of SID

تولید، قیمت مواد اولیه باشد. هزینه عملیاتی بنگاه نمونه بصورت زیر تعریف می‌شود:

$$TC_t = W_t^f \cdot L_t^f + W_t^l \cdot L_t^l + b \cdot P_t \cdot Q_t \quad (4)$$

بر اساس ثوری رفتار افزایش قیمت محصول، از حاصلضرب هزینه متوسط کل بنگاه (AC_t) در سهم افزایش قیمت یا حاشیه سود (m) بدست می‌آید. برای اختناب از تغییرات مستمر نسبت محصول که از تغییرات موقعی محصول واقعی در هر لحظه از زمان حاصل می‌شود، می‌توان به جای Q_t ، ظرفیت اسمی بنگاه (Q_t^*) را قرار داد و قیمت از حاصلضرب (m) در هزینه متوسط بنگاه در حداکثر توان تولیدی (AC_t^*) بدست می‌آید.

$$P_t = m \cdot AC_t^* = m \left(W_t^f / q_t^* + b \cdot P_t^* + W_t^l / q_t^* \right) \quad (5)$$

پس از تعیین سطح قیمت، درآمد کل عبارت خواهد بود از:

$$TRE_t = P_t \cdot Q_t = m \left(W_t^f / q_t^* + b \cdot P_t^* + W_t^l / q_t^* \right) Q_t \quad (6)$$

در بنگاه نمونه سود قبل از وضع مالیات، عبارت خواهد بود از:

$$\Pi_t = TRE - TC = [(m-1) (W^p / q_t^* + b \cdot P_m) + m (W^f / q_t^*)] Q_t - W_t^l \cdot q_t^* \cdot Q_t \quad (7)$$

با توجه به فقدان اطلاعات در مورد دستمزد پرداختی به کارکنان به تفکیک کارگران خط تولید و غیر تولید، و نیز قیمت مواد اولیه به تفکیک، لازم است رابطه اخیر به رابطه‌ای تبدیل سود که از لحاظ تجربی مفید باشد. لذا مفروضات جدیدی اعمال گردیده است.

۴- دستمزد پرداختی برای هر دو گروه تابع ساده‌ای از بهره‌وری متوسط دو گروه کارکنان است.

۵- سود حاشیه‌ای ثابت است. (این فرضیه با ثوری رفتار افزایش قیمت سازگار است).

۶- قیمت مواد اولیه متناسب با شاخص عمومی قیمت‌ها (P^g) است.

$$W_t^f = e \cdot P^g \cdot q_t^* \quad (8)$$

$$W_t^l = e \cdot P^g \cdot q_t^* \quad (9)$$

$$P_t^* = g \cdot P^g \quad (10)$$

با جایگذاری مقادیر فوق در رابطه خواهیم داشت:

$$\Pi_t = (m-1) (e + b_g + m f) P_t Q_t / h_t - f \cdot PQ^* / h_t \quad (11)$$

اگر به رابطه اخیر جمله اخلال را اضافه کنیم، مدل ریاضی تبدیل به یک مدل سنجی قابل

به عبارت دیگر $-f = a_1 + a_2 = [(m-1)(c+b_g + m_f)]$

پس از تعدیل روابط خطی بین متغیرها که برآورده مدل را دچار مشکل می‌کند، مدل قابل برآورده عبارت خواهد بود از:

$$\begin{aligned} \Pi_t / TRE_t &= \alpha_1 \cdot (1/h_t) + \alpha_2 \cdot TRE^* / h_t \cdot TRE_t + \alpha_3 \cdot (\Delta P_t / P_t) + \\ &\quad \alpha_4 \cdot (\Delta Q_t / Q_t) + u't \end{aligned} \quad (13)$$

در این معادله بنگاه بر اساس نظریه رفتار افزایش قیمت سعی می‌کند تا نسبت سود به فروش را ثابت نگاه دارد.

نهایتاً برای ملاحظه اثر وضع مالیات بر متغیر مذکور مالیات با ضریب α_5 (ضریب انتقال) به معادله اضافه می‌گردد.

$$\Pi_t = \Pi'_t - T_t + \alpha_5 T_t \quad (14)$$

Π'_t : سود خالص بعد از کسر مالیات. Π' : سود شرایط عدم وجود مالیات. T : تعهدات مالیاتی.

اگر $\alpha_5 = 0$ باشد در آن صورت بنگاه نمی‌تواند بار مالیاتی خود را منتقل کند و $\Pi_t = \Pi'_t$. اما چنانچه $\alpha_5 \neq 0$ باشد در این صورت تمامی بار مالیاتی را بنگاه منتقل شده و مصرف کننده مالیاتی نمی‌بردند.

بدین ترتیب سود قبل از مالیات $\Pi_t = \Pi'_t + T_t$ و مالیات اخذ شده برابر است با: $T_t = TR_t - \Pi'_t$ که در آن TR_t نرخ مالیاتی است. پس جایگزینی تعریف اخیر در معادله ۱۳ خواهیم داشت:

$$\Pi_t / TRE_t = \alpha_1 \cdot 1 / (1 - \alpha_5 \cdot TR_t) h_t + \alpha_2 \cdot TRE_t / (1 - \alpha_5 \cdot TR_t) h_t \quad (14)$$

$$TRE_t + \alpha_3 \cdot \Delta P_t / (1 - \alpha_5 \cdot TR_t) \cdot Q_t + \alpha_4 \cdot \Delta Q_t / (1 - \alpha_5 \cdot TR_t) \cdot Q_t U'_t$$

۵-نتایج برآورده مدل

با توجه به غیرخطی بودن ضرایب در معادله شماره ۱۴ مدل با استفاده از روش حداقل

مربعات غیرخطی بودن (NLS) برآورده می‌گردد.

جدول ۳: ضرایب معادله کل صنعت

خودهمبستگی	DW	R ²	دوره پایان جنگ	متغیر مجازی برای	بعد از انقلاب	رشد	رشد	مالیات	فروش بالقوه
۴۳٪	۲/۳۱	۰/۷۲	(۲/۵۱)	(۰/۱۹)	-۰/۱۵	۰/۸	۰/۰۱	۰/۶۵	۰/۱
۴۲٪	۲/۳۴	۰/۷۵	(۳/۰)	(۰/۱۸)	-۰/۱۵	(۱/۷۱)	-	(۰/۶۳)	(۰/۱۱)
ندارد	۲/۱۱	۰/۶۸	(۰/۱)	(۰/۲۵)	-۰/۶	-	۰/۰۶	(۰/۶۶)	۰/۰۵

جدول ۴: ضرایب معادله صنایع نساجی و چرم و پوشاک

خودهمبستگی	DW	R ²	دوره پایان جنگ	متغیر مجازی برای	بعد از انقلاب	رشد	رشد	مالیات	فروش بالقوه
۳۲٪	۱/۹۲	۰/۸۲	(۰/۷۰)	(۰/۲۴)	-۰/۱۱	۰/۰۶	۰/۱۱	۱/۱	۱/۰۱
			(۰/۷۰)	(۰/۰۹)	(۰/۴۹)	(۱/۹۶)	(۱/۸۴)	(۰/۲۰)	۰/۷۲

نتایج برآورده تابع نسبت سود به فروش نشان می‌دهد که در کل صنعت رشد قیمت تأثیر معنی‌داری بر سود ندارد. افزایش فروش بالقوه آثار مثبت بر نسبت سود به فروش دارد. شرایط بعد از انقلاب آثار منفی بر رشد نسبت سود به فروش در صنایع داشته است، اما با پایان جنگ آثار مثبت آشکار شده است. چنانچه ضرایب محاسبه شده از این معادله شماره ۱۴ قرار گیرد و ضریب انتقال مالیات آن محاسبه گردد. آماره ۱ (مقادیر داخل پراتز آماره ۱ را نشان می‌دهند). نشان می‌دهد که با احتمال ۹۵٪ کارگاههای بزرگ قادر به انتقال بار مالیاتی به مصرف کنندگان هستند. نتایج برآورده معادله نسبت سود به فروش در کل صنعت نشان می‌دهد که رشد تولید، قیمت و مالیاتها بر نسبت سود به فروش اثر مثبت داشته است. دوران بعد از انقلاب آثار منفی بر سود نسبت سود به فروش اثربخش نیز نتوانسته آثار منفی بر این صنعت را تعدیل کند. ضریب انتقال بار مالیاتی در این صنعت نیز در سطح احتمال ۹۵٪ معنی‌دار است و صنعت

نماجی نیز از طریق افزایش قیمت قادر است بار مالیاتی را به مصرف کنندگان متصل نماید.

ع- آزمون اثر مالیات بر رشد تولید

بر اساس الگوی متداول رشد، الگوی کاربردی کلی برای سنجش اثرات بار مالیاتی بر رشد تولید یا سرمایه‌گذاری در نظر گرفته شده است.

$$Y_t = a_0 + a_1 \text{inves}_t + a_2 \text{AT}_t + U_t$$

که در آن Y_t رشد تولید سرانه صنعت، inves نرخ سرمایه‌گذاری و AT متوسط نرخ مالیات بر سود شرکت است. البته برای تأمین اثرات سیاستهای دولت لازم بود که سرمایه‌گذاری دولت و بخش خصوصی به تفکیک در نظر گرفته می‌شد، اما عدم وجود اطلاعات در مورد سرمایه‌گذاری بخش عمومی در زیر بخش‌های صنعت این امر امکان‌پذیر نگردید.

مدل مذکور به صورت دینامیک و بر اساس تکنیک واقفه‌های بهینه^(۱) به کار گرفته شده است. برای انتخاب وقفه‌های جلو رونده و عقب رونده از رگرسیون مرحله‌ای^(۲) با روش OLS و نرم‌افزار SAS استفاده شده است. بدین ترتیب هر کدام از سه تأخیر اول متغیرهای نرخ مالیات و نرخ سرمایه‌گذاری وارد برنامه ورودی گردیده و سپس بر اساس روش‌های فوق الذکر تأخیر بهینه انتخاب شده است. در روش انتخاب جلو برآورده از مدل ($Y_t = a + e_t$) شروع کرده و در هر مرحله یک متغیر وارد مدل می‌گردد.

در این روش متغیری وارد می‌شود که:

۱- بیشترین کاهش را در مجموع مربعات پس ماند RSS ایجاد کند.

۲- متغیری که $P\text{-Value}$ برای آن بزرگتر یا معادل آن F-Value را بیشتر نماید.

۳- متغیری که مقدار همبستگی بیشتری با Y_t داشته باشد.

۴- متغیری که ضریب همبستگی آن در نمودار Added Variable Plot بیشتر باشد.

کاربرد مدل فوق الذکر در مورد مجموعه صنایع نشان می‌دهد که نرخهای مالیاتی در رشد تولید تأثیر ندارد. این امر دور از انتظار هم نیست. چراکه ساخت انحصاری صنعت (بویژه در صنایع بزرگ) تأثیر ندارد. این امر دور از انتظار هم نیست. چراکه ساخت انحصاری صنعت

(بويژه در صنایع بزرگ) قادر به انتقال بار مالیاتی هستند. از طرف دیگر اعمال سیاست‌های قیمت‌گذاری کترلها، وجود عوارض چندگانه، تأثیر مالیاتها را کم رنگ کرده است.

جدول ۵: نتایج برآورد الگوی رشد

R ²	AT. ₂	Inves. ₂	Interapt	کل صنعت
۰/۱۷	۰/۴۱	۹/۴۴	-۰/۴۱	
	(۱/۳۶)	(۱/۳۸)	(۱/۸)	

در مورد کل صنعت، سرمایه‌گذاری با دو دوره تأثیر بر رشد با ضریب قابل توجهی بر رشد تولید را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بسیار کشش‌پذیر است. این امر دور بودن سرمایه‌گذاری از نقطه بهینه را تصویر می‌کند در حالیکه تغییرات نرخ مالیاتی تأثیری بر رشد صنعت ندارد. این نتایج در مورد صنایع نساجی هم ملاحظه می‌شود. این صنایع با توجه به اینکه قادر به انتقال بار مالیاتی خود به مصرف‌کنندگان هستند، در واکنش به افزایش نرخ مالیاتی، سطح تولیدات را کاهش نمی‌دهند.

جدول ۶: نتایج برآورد الگوی رشد

R ²	AT. ₂	Inves. ₃	Inves. ₂	Interapt	صنایع نساجی
۰/۲۶	۰/۴۳	۱/۴۴	۰/۳۵	۰/۲۷	
	(۱/۵۴)	(۲/۱۵)	(۰/۳۷)	(-۱/۸)	

در مورد صنایع نساجی نیز تغییرات نرخ مالیاتی ت.ثیری بر رشد محصول ندارد. چراکه این صنعت قادر به انتقال بار مالیاتی است. دوره تأثیر گذاری سرمایه‌گذاری تقریباً سه سال بعد می‌باشد و کشش‌پذیری آن قابل توجه است. باید دقت داشت که پایین بودن ضرایب همبستگی در این برآوردها بخاطر عدم لحاظ متغیرهای *SLD* (مالیاتی اچلوالا بهره‌وری)، تغییرات تکنولوژی، شرایط بازار (از جمله اخلالها و ...) می‌باشد.

۷- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که صنعت نساجی قادر است باز مالیاتی را منتقل کند و نسبت سود به فروش در این صنایع را افزایش دهد. ضریب متغیرهای مجازی که برای دوران جنگ و دوره پس از انقلاب منظور گردیده، آثار منفی بر نسبت سود به فروش در این صنعت می‌باشد.

بنابراین سیاستهای مالیاتی کارایی لازم برای بهبود تخصیص منابع در این بخش از اقتصاد را ندارد. در عین حال پرداختی بخش صنعت به دولت فقط در قالب مالیات نیست، بلکه بخش بزرگتری از این پرداختها در قالب عوارض از بخش صنعت اخذ می‌شود که لازم است همگی در چارچوب قوانین مالیاتی باشد تا اثر خود را کاملاً مشخص نماید. بسی تردید این قسمت از پرداختهای صنعت اثرات گسترده‌ای بر تولید و اشتغال در این بخش دارد.

ضمیمه

الف - تعاریف متغیرها:

۱- سود ناخالص قبل از مالیات، عبارت است از ارزش افزوده بخش بعد از کسری پرداختی به نیروی کار.

۲- موجودی سرمایه در کارگاههای بزرگ صنعتی به قیمت تجاری با روش PIM محاسبه شده است.

۳- برای محاسبه نرخ مالیاتی، سود ناخالص قبل از مالیات تقسیم بر تعداد واحدهای آن صنعت، سپس با توجه به نرخهای مصوب قانون مالیاتی، متوسط نرخ مالیاتی محاسبه شده است.

۴- اطلاعات مربوط به شاخص قیمت محصولات صنعتی با استفاده از میانگین موزون کالاهای صنعتی محاسبه گردیده است.

$$P_i = \text{شاخص قیمت کالاهای بخش } \text{اام} \quad X_i = \text{اهمیت نسبی محصول بخش } \text{اام}$$

$$P = \sum X_i P_i / \sum X_i$$

۵- در محاسبه ظرفیت بالقوه فروش، فرض این است که در شروع دوره (۱۳۵۰) ۹۰ درصد از فروش بالقوه *لایافته* است. سپس برای محاسبه سالهای بعد، از رابطه زیر استفاده گردیده است.

Archive of SID

$$QP_t = QP_{t-1} (1 + \Delta I_{t-1} + \Delta P_t)$$

ΔI_{t-1} = رشد سرمایه‌گذاری دوره قبل ΔP_t = رشد قیمت،
 QP_t = فروش بالقوه

ب - اطلاعات آماری

اطلاعات آماری برای دوره ۱۳۵۰-۷۲ را می‌توان به دو بخش تقسیم نمود. بخش اول اطلاعاتی است که بطور مستقیم از منابع آماری رسمی کشور قابل استخراج بوده و قسمت دوم اطلاعاتی که حسب نیاز به روش‌های آماری تهیه گردیده‌اند. در تمامی موارد، آزمونهای آماری جهت اعتبار اطلاعات آماری محاسبه شده بکار گرفته شده‌اند.

منابع اطلاعات گروه اول عبارتند از:

- ۱- ارزش افزوده: سالنامه آماری و آمار کارگاههای بزرگ صنعتی در سالهای مختلف
- ۲- شاخص قیمت عمده‌فروشی: ترازنامه بانک مرکزی
- ۳- نرخ نهایی مالیات: قوانین مالیاتی کشور
- ۴- متغیرهای کلان اقتصادی: سری زمانی آمارهای پولی و مالی کشور

منابع اطلاعات برآورد شده

- ۱- سودناخالص قبل از کسر مالیات: ارزش افزوده پرداختی به نیروی کار
- ۲- موجودی سرمایه کارگاههای نساجی: با استفاده از روش PIM از رابطه زیر محاسبه گردیده است.

$$A = \frac{D_1}{1-r_1} + \frac{D_2}{(1+r_1)(1+r_2)} + \dots + \frac{D_n}{(1-r_1) \dots (1+r_n)}$$

که در آن A ارزش خرید کالاهای سرمایه‌ای در زمان حال، n عمر مفید کالای سرمایه‌ای، D هزینه استهلاک و ۲ نرخ افزایش قیمت کالا در سالهای مختلف است.
 ۳- نرخ مالیات: از نقطه نظر تجزیه و تحلیل رفتار مالیات دهنگان، نرخ نهایی مالیات بسیار حائز اهمیت است. چرا که سود را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای تهیه نرخهای مالیاتی، ابتدا سود ناخالص قبل از کسر مالیات به تعداد کارگاههای موجود صنعت تقسیم گردیده تا متوسط سود ناخالص بنگاه نماینده صنعت حاصل شود. سپس در هر سال متوسط سود ناخالص با نرخهای تعیین شده در قانون مالیاتی همان سال مقایسه و در طرح موردنظر استخراج گردیده است.

۴- ظرفیت فروش بالقوه: برای محاسبه این متغیر فرض شده است که در سال شروع دوره ۹۰ درصد از فروش بالقوه تحقق یافته است. سپس برای بدست آوردن فروش بالقوه از رابطه زیر استفاده شده است.

$$Q.P_t = QP_{t-1} (1 + CPACINF_{t+1}) + PRINDP_t$$

WWW.SID.ir

QP_t = ظرفیت فروخت بالقوه، QP_{t-1} ظرفیت فروخت بالقوه سال قبل، CPACINF_{t+1} نرخ

Archive of SID

رشد سرمایه در سال ۱-۱ و PRINDP نرخ رشد قیمت در سال ۱۱ام می‌باشد.
نرخ رشد سرمایه در زمان ۱-۱ میان افزایش فیزیکی تولید و در نتیجه فروش بالقوه می‌باشد.

منابع

- ۱- جعفری صمیمی، احمد، تحلیل تعادل عمومی و عوارض ناشی از مالیات بر مزد و حقوق، مجله تحقیقات اقتصادی، پاییز ۱۳۶۷، ۴۴-۵۳، ص ۴۴-۵۳.
- ۲- کمیجانی، اکبر و فربا فهیم، تحلیل ترکیب مالیاتها و برآورد ظرفیت مالیاتی ایران، اقتصاد و مدیریت، بهار و تابستان ۱۳۷۰، شماره ۸ و ۹، ص ۶۷-۸۶.
- ۳- پژویان، جمشید، بررسی اقتصادی مالیات بر شرکت‌ها، وزارت امور اقتصادی و دارائی، معاونت امور اقتصادی، ۱۳۷۳.
- ۴- پروین، سهیلا و مرتضی قره‌باغیان، آثار توزیعی مالیات در ایران، مجله علمی - پژوهشی دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی شهید بهشتی، شماره ۵، بهار ۱۳۷۵.
- 5- Bahatia Kul B., "intermediate Goods and The Incidence of The Corporation Income Tax". Journal of Public Economic, 16, 23-113, 1981.
- 6- Broadway, R., N. Bruce, K. Mackenzie, and J. Mintz, " A Calculation of Marginal Effective Tax Rate for The Mining Industry", Canadian Journal of Economics, 20, 1-16, 1987.
- 7- Gordon, R. j, "The incidence of the corporation Income Tax in U.S. Manufacturing 1925-62" American Economic Review, 1967, Vol 57, PP. 731-58.
- 8- Harberger, A, 1962, The incidence of the corporation tax, Journal of Political Economics, 70, PP 215-240.
- 9- Hatta, T, and J. Haltiwanger, 1982, A decomposition of the Harberger expression for tax incidence, Journal of Political Economics 19. PP 345-366 mclure, C.E, Jr. 1975.
- 10- Krzyzanak, M. and Musgrave, R.A. The shifing of the Corporation Income Tax, Baltimore: Johns Hopkins, 1963.
- 11- Krzyzanak, Martin, "Inflation, and long-run Burden of a general Tax on Profits in a Neo Classical Word", Public Finance, Vol 22, No. 4, PP. 427-91, 1967.
- 12- Musgrave, Richard A., Kari E, Case, and Herman Leonard, 1974, "The distribution of Fisical Burden and Benefits: Public Finance Quraterly. No. 20, PP. 259-311, 1974.